

Kuse·fukku·ehk läbjä parkmissee tarbis
pruki.

Saksa mõtsa·wah: Moser, Wunsiedeli·li-
nan, kictap (omman ramatun nimmega: Ma·nink
maja·perremees) neid kuse·fukku·ehk läbjä park-
missee tarbis wåega tullolikko olleivat. Seddasin-
nast kuse·puud nimmetetas ladina·telel: pinus pit-
sea. Kigil kolme·ajastajalissil kuse·fukkidel om-
ennämb wågge parkmissee tarbis, kui kuse·koteli,
nink nemma omma fa oddawamba osta, kui se-
finnane kuse·poor. Se naht saap neide labbi
pruni·karvatxes.

Willa finnitese wårmi ommin heen.

Wöötta g leti sest parrembast finni·liwist,
tampi tedda årrå häste penikesses, nink panne
tedda üttenfoon 12 nagla willuga, kumma veel
ommin heen omma, ütte såratse katla sisse, kumb
12 nagla willa wårmisse tarbis suur kül om. Ni-
pea kui sel willal omma õige ja sündsa karv om
fanu, sis wöötta tedda katlast wålja, mösse tedda
häste årrå nink kuivata tedda pale se. Se wår-
mi, saggo, kumb katlatte veel om perrå·jänu,

Wilja·puid küssi·fuklaiste nink usside
eest årrå·hoita.

Wöötta tuhka nink sea tedda penikesses tam-
pitu weewlika fosko, ja rapputa sedda häste vuije
alla: sis sowia kik romaja ellaja, kumma sellesin-
notse tuhha päle tulleva, sääl·somman omma
surma loidma.

Maarja·ea, üts hä tulle·ki to tamisse
assi.

Ütte tulle·kahjo man, kumb ürikesse·aja eest
taggasü, saffa·maal Mändeni·linole suurt häddä
ähwärt, om se wessi, kui maarja·ea olli årrå·
sullanu, omma tullolikko ollemist vastseste näutnu.